

РЕШЕНИЕ

№ 5873

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11895** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на Т. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане], чрез адвокат Б., срещу отказ за издаване на виза тип "С" (за краткосрочно пребиваване) от 15.10.2025 г., издаден от завеждащ "Консулска служба" при Генералното консулство на Република България в И., Т., по заявление за виза от 09.09.2025 г.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при несъответствие с материалноправни разпоредби. Според жалбоподателя същият е представил всички необходими документи за издаване на исканата виза тип "С", но въпреки това визата е отказана. Твърди се, че в отказа липсва точно описание на фактическите предпоставки, дали възможност на административния орган да постанови оспорения акт. Моли съда да отмени отказа. Претендира разности.

Ответникът, завеждащ "Консулска служба" при Генералното консулство на Република България в И., Т., не се явява и не се представлява. В писмен отговор изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление, подадено на 09.09.2025 г. в ГК на Република България в И., жалбоподателят е

направил искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип "С".

Към заявлението са приложени: решение на Агенцията по заетостта за издаване на разрешение за работа като командирован специалист до 04.05.2026 г.; здравна застраховка; копие на договор за строителство в чужбина с приложения, с приложен списък на работниците на дружеството, сред които и оспорващият (т. 12); възлагателно писмо; декларация за спазени условия на трудовата миграция; копия на документи за самоличност и др.

По заявлението е постановен отказ от 15.10.2025 г. от завеждащ "Консулска служба" А. З. при ГК на Република България в И., Т..

В постановения отказ за издаване на виза на жалбоподателя със знак "х" са маркирани следните текстове: т. 2 – „целта и условията на планирания престой не са обосновани“; т. 11 – „съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления относно (...)“; т. 13 – „има основателни съмнения за намерението ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“.

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост. Приложени са и заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция "К. отношения" на МВнР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец; Заповед № 6/13.02.2025 г. на Генералния консул в ГК, с която е възложено на А. З. – завеждащ Консулската служба, да съставя, подписва и връчва формуляри по образец съгласно Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс и Приложения № 7 към чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НРУИВОВР).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в административната преписка не се съдържат данни за връчването му на оспорващия, поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на АПК относно тяхната законосъобразност. В случая отказът е по искане за издаване на виза вид "С" - по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, поради което не попада в изключението, предвидено в чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Следователно, жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден в писмена форма от компетентен орган – съветник, КДЛ, определен за ЗКС при ГК, съобразно посочените по-горе заповеди.

Въпрос по същество и на материалната законосъобразност на акта е дали представените към заявлението документи доказват относими обстоятелства и дали изводите в процесния отказ - обективирани в частта "допълнителни забележки", съответстват на данните по представените документи и посоченото правно основание за отказа.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (в действащата към момента на постановяване на процесния отказ ред., ДВ, бр. 4/2025 г., в сила от 14.01.2025 г.). Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата отказва се издаването на виза за краткосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване с

цел работа.

Формулярът съответства на установената в Приложение № 6 от Визовия кодекс форма.

В оспорения акт обаче липсват изложени данни, съответно мотиви, обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че следва да се произнесе с отказ. Не са обсъдени и писмените доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза.

По делото са ангажирани доказателства за дейността на оспорващия като работник в строително дружество и с възложен конкретен ангажимент.

Пред съда не са представени доказателства и не са ангажирани твърдения, оборващи доказателствената стойност на документите, който апликантът е представил в подкрепа на твърдението си, че целта на пътуването му до Република България е работа. Липсват данни да са били проверявани изобщо декларираните обстоятелства и приложените документи.

При така събраните доказателства, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по-горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е надеждна и защо има основателни съмнения, че лицето ще напусне територията на държавите - членки преди изтичането на визата.

Горното води до извода, че атакуваният административен акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК. Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. На практика това е изискване за мотивиране на акта, когато той се издава в писмена форма (аргумент от чл. 59, ал. 2 АПК). Общата разпоредба на чл. 59, ал. 1 АПК също поставя неотменимо изискване за мотивиране на административните актове. Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосновали постановяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице. Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт. Непредставянето от ответника на писмени доказателства, подкрепящи заключенията му не дават възможност на съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа, от гледна точка упражняване на оперативна самостоятелност.

Административният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен и преписката да се върне за ново произнасяне с издаване на акт с положително съдържание, в случай, че не се установят отрицателни предпоставки, за които да се изложат изрични мотиви и да се приложат относимите доказателства.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноси в общ размер на 710 лв., от които държавна такса в размер на 10 лв. и 700 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото то е в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от горното, Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане], отказ за издаване на виза тип "С" (за краткосрочно пребиваване) от 15.10.2025 г., издаден от завеждащ "Консулска

служба" при Генералното консулство на Република България в И., Т., по заявление за виза от 09.09.2025 г.

ВРЪЩА преписката на завеждащ "Консулска служба" при Генералното консулство на Република България в И., Т., чрез дирекция "К. отношения" в Министерството на външните работи за ново разглеждане на направеното от искане за издаване на виза, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Т. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , разноски по делото в размер на 363,01 евро

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.